

NIETESKLIWY (1) *ai*

A sg n nieteskliw(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie przykrzający sobie; w przeni [w czym]:

*Wyrażenie: »serce nieteskliwe«: RAcz nam też dąć/ [...] ferce do służby świętey twoiey ochotne/ y w niey gorące/ do miłosierdzia skłonne/ czyłtość cielesną y dufną miłuiące/ w pokorze niefruchlące/ w cierpliwości nieteskliwe/ á we wszelkiej pobożności státeczne y vprzeyme. *LatHar* 453.*

Cf TESKLIWY

KK